

Sygn. akt IV CSK 54/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa W. K.
przeciwko Agencji Nieruchomości Rolnych w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 czerwca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 15 maja 2013 r., sygn. akt V ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 24 maja 2012 r., którym oddalone zostało jego powództwo o zasądzenie od pozwanej kwoty 2 400 000 zł tytułem odszkodowania za poniesione straty i utracone korzyści oraz kwoty 1 000 000 zł tytułem odszkodowania za straty wywołane gradobiciem w 1998 r.

Powód oparł skargę kasacyjną na podstawie przewidzianej w art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c. We wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania powołał przyczynę objętą art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c. Nieważność postępowania przed Sądem pierwszej instancji dotyczy art. 379 pkt 5 k.p.c. i wywołana była nieustanowieniem dla niego pełnomocnika z urzędu, chociaż zaistniały przesłanki przewidziane w art. 117 § 4 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznanie skargi kasacyjnej będącej kwalifikowanym, nadzwyczajnym środkiem odwoławczym musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, związanymi z ochroną interesu powszechnego. Indywidualny interes skarżącego podlega uwzględnieniu, o ile jest zgodny z interesem powszechnym. Skarga nie stanowi środka zmierzającego do kwestionowania niesatysfakcjonującego skarżącego orzeczenia sądu drugiej instancji. Stwierdzenie, czy zachodzą szczególne względy, przemawiające za rozpoznaniem skargi kasacyjnej w konkretnej sprawie, dokonywane jest przez badanie, czy skarżący we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał na istnienie chociaż jednej z przyczyn wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Przesłanka nieważności postępowania objęta art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c., którą Sąd Najwyższy bierze pod rozagę z urzędu w granicach zaskarżenia, stosownie do art. 398¹³ § 1 k.p.c., dotyczy jedynie postępowania przed sądem drugiej instancji. Natomiast uchybienie polegające na niewzięciu pod rozagę - z urzędu lub w ramach zarzutu apelacyjnego - nieważności postępowania przed sądem pierwszej instancji, może stanowić podstawę kasacyjną tylko wtedy, gdy mogło mieć wpływ na wynik sprawy (art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c.), w ramach zarzutu

naruszenia art. 386 § 2 k.p.c. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2009 r., II CSK 80/09; z dnia 8 października 2009 r., II CSK 156/09, niepubl.; z dnia 2 lutego 2010 r., II PK 318/09, niepubl.; z dnia 1 września 2010 r., II UK 102/10, niepubl.). Nie było podstaw do przyjęcia, że doszło do nieważności postępowania przed Sądem Apelacyjnym, a zatem powołanie tej przesłanki nie mogło odnieść zamierzonego rezultatu, skoro nie została powołana i wykazane jej występowanie, przyczyna objęta art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

[aw]